

Sygn. akt IVU 3113/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2014r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Robert Macholak

Protokolant: st. sek. sądowy Grażyna Kluj

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2014r. w Zielonej Górze

odwołania A. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 06 września 2013r. znak (...)

w sprawie A. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o przyznanie prawa do renty

***zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. z dnia 06 września 2013r. znak (...)
w ten sposób, że przyznaje A. L. prawo do renty okresowej z tytułu częściowej niezdolności do pracy
poczynając od dnia 03 lipca 2013 roku na okres do 31 lipca 2014 roku***

sygn. akt IVU 3113/13

UZASADNIENIE

A. L. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. z dnia 6.09.2013r znak: (...), którą to decyzją odmówiono jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Odwołująca wskazała, że decyzja jest niezgodna z faktycznym stanem jej zdrowia. W uzasadnieniu szczegółowo opisała występujące schorzenia ortopedyczne związane z wystąpieniem tzw. łokcia tenisisty.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, że przyczyną odmowy przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy był fakt, że odwołująca się nie jest niezdolna do pracy.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze ustalił następujący stan faktyczny:

A. L., ur. (...), posiada wykształcenie średnie. Pracowała fizycznie i umysłowo, ostatnio w M. D..

Wnioskiem z dnia 3.07.2013r odwołująca wystąpiła o przyznanie prawa do renty

i lekarz orzecznik - orzeczeniem z dnia 29.07.2013r – po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i analizy dokumentacji medycznej

– stwierdził, że obecny stopień naruszenia sprawności organizmu nie czyni odwołującej osobą niezdolną do pracy.

Od orzeczenia tego odwołująca wniosła sprzeciw i komisja lekarska ZUS – orzeczeniem z dnia 19.08.2013r – wskazała, że A. L. nie jest niezdolna do pracy.

Decyzją z dnia 6.09.2013r odmówiono odwołującej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

niesporne, a nadto

akta organu rentowego wraz z dokumentacją lekarską - załącznik do akt

U A. L. biegli lekarze sądowi neurolog i ortopeda rozpoznali:

- Zapalenie nadkłykci bocznych obu kości ramiennych

- Zespół cieśni nadgarstka obu rąk.

Biegli: ortopeda dr n. med. F. P. i lek. med. neurolog M. K. stwierdzili na podstawie badania przedmiotowego, podmiotowego oraz na podstawie przedłożonej dokumentacji medycznej i wynikach badań dodatkowych, że wnioskodawczyni jest częściowo niezdolna do pracy. Niezdolność ta ma charakter okresowy do lipca 2014. Biegli nie podzielili opinii lekarza orzecznika ZUS i komisji lekarskiej ZUS. Biegli zgodzili się natomiast ze stanowiskiem lekarza konsultanta ZUS. Wskazano w opinii biegłych, iż wnioskodawczyni ma przewlekłe schorzenie stawów łokciowych i rąk. Schorzenie to aktualnie uniemożliwia wykonywanie pracy. Chora jest w okresie intensywnego leczenia i gojenia tkanek. Konsultant ortopeda ZUS ma rację.

Wobec zastrzeżeń pozwanego ZUS, biegli uzupełnili swoją opinię. W opinii uzupełniającej, konsekwentnie podtrzymali swoje stanowisko i podali, że częściowa niezdolność do pracy istnieje od daty złożenia wniosku o rentę tj. 3.07.2013r. i niezdolność do pracy istnieje do 31.07.2014r. To wynika z tego, że jest właściwie leczona i rokuje odzyskanie zdolności do pracy po lipcu 2014r. Biegli wskazali, że badanie kliniczne wykazało bolesność lewego stawu łokciowego i unieruchomiona w opatrunku gipsowym prawą kończynę górną. Schorzenia w postaci zapalenia nadkłykci kości ramiennych oraz zespół cieśni nadgarstka istniały przed założeniem opatrunku gipsowego i decydowały o konieczności leczenia operacyjnego. Leczenie operacyjne nie może więc być traktowane jako nowa okoliczność w sprawie. Lekarz ortopeda konsultant ZUS słusznie przewidział taką konieczność i uznał, że dalsze leczenie uzasadnia uznanie częściowej niezdolności do pracy na okres roku. Według biegłych, fakt że wnioskodawczyni wymagała leczenia operacyjnego dodatkowo potwierdza słuszność uznania częściowej niezdolności do pracy.

Po zapoznaniu się z opinią uzupełniająca organ rentowy- w piśmie procesowym z 12 marca 2014r. podał, że nie wnosi zastrzeżeń i wnosi o wydanie orzeczenia zgodnie z wynikami postępowania dowodowego.

dowód: łączna opinia biegłych lekarzy sądowych neurologa i ortopedy k. 14-15 i uzupełnienie opinii k. 28

pisma procesowe organu rentowego z 3.02.2014r. k. 18-20 oraz z 12.03.2014r. k. 32

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach organu rentowego, aktach sądowych w tym także w oparciu o przeprowadzone postępowanie dowodowe w postaci opinii biegłych lekarzy sądowych, przy czym podstawowe znaczenie dla ustalenia czy odwołująca się jest osobą niezdolną do pracy i na jaki okres przydano łącznej opinii biegłych lekarzy sądowych neurologa i ortopedy. Uwzględniono ponadto, że wydana opinia biegłych lekarzy sądowych dotyczyła oceny stanu zdrowia, stopnia niezdolności do pracy oraz jej czasokresu – przy zgłaszanych przez odwołującą objawach chorobowych, jak też przeprowadzonych badaniach odwołującej się oraz ocenie całości posiadanej dokumentacji lekarskiej i opinia ta, w ocenie sądu, jest opinią jednoznaczną, rzetelną i pełną, przy jednoczesnym uwzględnieniu, że została przez biegłego sądowego lekarza ortopedy i neurologa uzupełniona i w uzupełnieniu biegli odnosili się do wszystkich podnoszonych przez organ rentowy zastrzeżeń, podtrzymując jednocześnie w całości wnioski ich uzasadnienie zawarte w opinii zasadniczej. Z opinią biegłych oraz jej uzupełnieniami zgodziła się również odwołująca.

Uwzględniono ponadto, że organ rentowy - po zapoznaniu się z kolejną opinią uzupełniającą - nie zgłosił do niej – zdaniem sądu – konkretnych i merytorycznie skutecznych zastrzeżeń, co legło również u podstaw uznania, że zebrany w sprawie materiał dowodowy – w okolicznościach sprawy – był wystarczający do merytorycznego rozpoznania sporu.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze zważył co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni jest zasadne.

W art.57 ust.1 ustawy o e.r. z FUS ustawodawca wskazał, że renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy (pkt.1), ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy (pkt.2), niezdolność do pracy powstała we wskazanych okresach, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów (pkt.3), przy czym w ust.2 wskazano, że przepisu ust.1 pkt.3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W przepisie art.58 ust.1 ustawy o e.r z FUS wskazano, że warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art.57 ust.1 pkt.2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat (pkt.5), przy czym okres ten powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy, a do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej (art.58 ust.2 ww. ustawy), natomiast w ust.4 wskazano, że przepisu ust.2 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art.6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Z przepisu art.12 ust.1 ustawy o e. i r. z FUS wynika, że osobą niezdolną do pracy, jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym osobą całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (ust.2), a osobą częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust.3).

Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, a także możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art.13 ust.1 ww. ustawy).

Natomiast w art.61 ustawy o e.r z FUS wskazano, że prawo do renty, które zostało wstrzymane z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Uwzględniając więc powyższe uregulowania ustawowe stwierdzić należy, że renta z tytułu niezdolności do pracy (całkowitej lub częściowej) przysługuje – przy równoczesnym spełnieniu pozostałych przesłanek ustawowych – temu ubezpieczonemu, który jest niezdolny do pracy w związku z utratą możliwości wykonywania pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu, bez rokowania odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Z przepisu art.14 ust.1 i ust.2 e ustawy o e.r. z FUS wynika, że oceny niezdolności do pracy, jej stopnia oraz ustalenia daty powstania niezdolności do pracy (pkt.1), trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy (pkt.2), związku przyczynowego niezdolności do pracy lub śmierci z określonymi okolicznościami (pkt.3), trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do samodzielnej egzystencji (pkt.4) i celowości przekwalifikowania zawodowego (pkt.5) dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik ZUS i komisja lekarska ZUS (rozpoznając sprzeciw lub zarzut wadliwości).

W przedmiotowej sprawie w toku rozpoznania odwołania od skarżonej decyzji dopuszczono dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych neurologa i ortopedy zmierzając do ustalenia, czy rzeczywisty stan zdrowia odwołującej się uzasadnia przyznanie jej okresowo – prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zauważyć przy tym należy, że w postępowaniu, którego przedmiotem jest przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, to stan zdrowia osoby ubezpieczonej jest okolicznością najistotniejszą, albowiem to z ustalonego stanu zdrowia wynika ewentualna niezdolność do pracy stanowiąca przesłankę ustawową prawa do renty, a do ustalenia stanu zdrowia niezbędne są wiadomości specjalne w rozumieniu art. 278 par.1 k.p.c. co powoduje w konsekwencji, że zarówno ustalenia co do stanu zdrowia i związanej z tym ustalonym stanem zdrowia zdolności czy też niezdolności do pracy, jak też ewentualnego stopnia i okresu tej niezdolności, nie mogą być czynione przez sąd samodzielnie, czy też na podstawie innych dowodów zgłaszanych przez strony w toku postępowania.

W zakresie oceny faktu istnienia niezdolności do pracy oraz jego stopnia i czasookresu w odniesieniu do odwołującej się, sąd orzekający oparł swe rozstrzygnięcie na opinii łącznej zespołu biegłych sądowych lekarzy neurologa i ortopedy, którzy zgodnie stwierdzili, że w stanie zdrowia wnioskodawczynie nie zaobserwowano poprawy, co powoduje że jest ona osobą częściowo niezdolną do pracy. W ocenie sądu opinia biegłych w tym zakresie jest spójna i logiczna, a organ rentowy skutecznie merytorycznie wniosków opinii nie zakwestionował.

Skoro więc materiał dowodowy nie pozwalał na ustalenie, iż odwołująca jest zdolna do pracy, a wręcz przeciwnie opinia biegłych lekarzy sądowych – potwierdziła, że stan zdrowia odwołującej – od czasu ostatnich badań przez lekarzy orzeczników ZUS – nie uległ żadnej istotnej poprawie i odwołująca jest na okres do 31.07.2014r – częściowo niezdolna do pracy to – na podstawie art.477.14.par.2 k.p.c. – zmieniono zaskarżoną decyzję z dnia 6.09.2013r. w ten sposób, że przyznano wnioskodawczynie prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 3.07.2013r.(data wniosku o świadczenie) do 31.07.2014r.